

המעבר מסיפור חוויה

לסיפור עלילה

בכיתה ב'

המעבר מסיפור חוויה לסיפור עלילה

* קראו את הסיפור וסמנו עד היכן שני הסיפורים הם זהים. סמנו בצבע את המקום משם מתחילים שינויים בסיפורים.
* לאחר הקריאה מלאו את הטבלה.

סיפור ב'	סיפור א'
<p>בוקר אחד בחופשת הקיץ יצאה קבוצת ילדים עם כלבם עוז לעבר בריכות הדגים שמחוץ למושב. עוז היה כלב מאוד ידידותי וכל הילדים אהבו אותו. עוז היה מצטרף לחבורת הילדים לכל טיול שיצאו. הפעם היה חשוב לקחת את עוז מכיוון שהמטרה היתה לגרש את השקנאים הנוחתים על בריכות הדגים ופשוט מחסלים אותם. כשהתקרבו לבריכות הדגים החל עוז לרוץ ולנבוח מסביב ועשה הרבה רעש. חלק קטן מהשקנאים נבהלו ועפו להם. לאחר זמן מה נשמעה ירייה באויר, כל השקנאים נבהלו התרוממו מעל המים ועפו להם, כך נצלו הדגים באותו יום מטרף השקנאים. פתאום שאל רועי "והיכן עוז"? כולנו הסתכלנו מסביב עוז לא היה שם. התפצלנו לארבע קבוצות ופנינו לכיוונים שונים כדי למצוא את עוז כלבנו האהוב. אחת הקבוצות שיצאה לכיוון מעופם של השקנאים מצאה את עוז רץ ונובח אחרי השקנאים העפים מהמקום.</p> <p>קבוצת הילדים החלה לרוץ אחרי עוז כדי להחזירו אולם הוא המשיך לרוץ עד שנעלם. חזרנו למושב עצובים. "אל תדאגו" אמרו ההורים "עוז יחזור." "איך ידע את הדרך"? שאלנו. "כלבים חוזרים לבתיהם ברוב המקרים" הוסיף ואמר אבא של רז. "אולי הם באמת יודעים?" חשבתי בליבי. ביום השלישי הגענו למגרש המשחקים ומי קפץ לעברנו אתם חושבים? נחשתם נכון. היה זה עוז. שאלנו אותו מלא שאלות אבל הוא רק כשכש בזנבו.</p>	<p>בוקר אחד בחופשת הקיץ יצאה קבוצת ילדים עם כלבם עוז לעבר בריכות הדגים מחוץ למושב. עוז היה כלב מאוד ידידותי וכל הילדים אהבו אותו. עוז היה מצטרף לחבורת הילדים לכל טיול שיצאו. הפעם היה חשוב לקחת את עוז מכיוון שהמטרה היתה לגרש את השקנאים הנוחתים על בריכות הדגים ופשוט מחסלים אותם. כשהתקרבו לבריכות הדגים החל עוז לרוץ ולנבוח מסביב ועשה הרבה רעש. השקנאים נבהלו ועפו וכך נצלו הדגים באותו היום.</p>

סיכום ההבדלים

סיפור ב'	סיפור א'
<p>1. מה קרה כשהגיעו הילדים לבריכות הדגים? (א) _____ _____ _____</p> <p>2. האם עוז חזר עם הילדים למושב? _____ _____ _____</p> <p>3. מתי חזרו הילדים למושב? _____ _____</p> <p>4. מתי חזר עוז למושב? _____ _____</p>	<p>1. מה קרה כשהגיעו הילדים לבריכות הדגים? (א) _____ _____ _____</p> <p>2. האם עוז חזר עם הילדים למושב? _____ _____</p>

סיכום ההבדלים בין הסיפורים

סיפור ב'

כן קרה משהו מיוחד שעצר את הטיול ושינה את המצב.

הדגישו במדגש כתום את הבעיה
ובמדגש ירוק את הפתרון

סיפור א'

לא קרה משהו מיוחד שעצר את הטיול.

*אומנם לעיתים ישנן חוויות לא נעימות אבל הבעיה נפתרת במהרה.

מה בין סיפור חוויה לסיפור עלילה?

משימה

לפניכם שני סיפורים, אחד הוא סיפור חוויה והשני סיפור עלילה. זהו את הסיפורים ונמקו את בחירתכם.

בחופשת חנוכה

בחופשת חנוכה לקחה אותי סבתא לפסטיגל. היתה הזו הפתעה. לא סיפרו לי שסבתא קנתה כרטיסים להופעה וחשבתי שהיא סתם באה לבקר. "הפעם", אמרה סבתא, "אשנה מדרכי ואקח אותך למופע, במקום לתת לך סתם דמי חנוכה". שמחתי מאוד ורצתי להתלבש.

נסענו לתל-אביב והגענו למקום גדול שנקרא היכל הספורט. היו שם הרבה מאוד ילדים בגילים שונים עם הורים, סבים וסבתות. האולם היה מואר באורות צבעוניים כולם התרגשו ומחאו כפיים. גם אני התרגשתי וחיכיתי שהמופע יתחיל. פתאום כיבו את האורות ורק על הבמה הגדולה היה אור חזק. והנה התחילה מוסיקה. הזמרים הופיעו על הבמה והתחילו לשיר ולרקוד. היו הרבה שירים והיינו צריכים לבחור את השיר שמצא הכי חן בעינינו. גם ילדים היו על הבמה ושרו עם הזמרים. האורות והתלבושות של הזמרים והזמרות התחלפו כל הזמן.

כל המופע שרתי עם כל הזמרים והילדים שרו ומחאו כפיים. מאוד אהבתי את השירים והמוסיקה. היה לי כייף. אני לא בטוח שסבתא כל כך נהנתה כי היא נרדמה. לא הבנתי איך היא יכולה לישון ברעש כזה.

אני מקווה שגם בשנה הבאה סבתא תזכור לקחת אותי לפסטיגל. כדאי גם לכם לבקש את סבתא שלכם שתיקח אתכם בחנוכה הבא למופע כדי שיהיה גם לכם כייף. (כתבתלמיד)

סיפור זה הוא סיפור _____

נמקו _____

האם הפסטיגל הוא בשביל גדולים?

בחופשת חנוכה לקחה אותנו סבתא לפסטיגל. אותנו – הכוונה אלי ולאחי הגדול ממני בשנתיים. נסענו להיכל הספורט בתל-אביב וכשהגענו ראינו הרבה ילדים ומבוגרים. "חשוב לתת ידיים", אמרה סבתא, "כדי שלא נלך לאיבוד". "מה פתאום נלך לאיבוד", אמר אחי, "אנחנו כבר גדולים", ועזב את הידיים של סבתא.

נכנסנו לאולם שהיה מואר באורות צבעוניים. המון ילדים מחאו כפיים וצעקו. סבתא החזיקה את ידי בחוזקה והתקדמה בריצה אחרי אחי שהחליט ללכת לבד. מכל הכיוונים דחפו אותי, אבל ידעתי שסבתא לא תעזוב אותי. פתאום נעשה חושך באולם ואחר כך נדלקו האורות על הבמה. לרגע נעצרה סבתא והחלה צועקת: "אודי! אודי!" זה שם אחי הגדול. אודי נעלם בין כל הילדים וההורים. אני רציתי לבכות אבל פחדתי מסבתא. כל מיני אנשים ניסו לעזור לנו למצוא את אודי. רציתי כבר לשבת ולראות את המופע אבל אודי לא היה. "מה יהיה עם אודי?", חשבתי שאולי לא נמצא אותו. "אל תדאג, נמצא אותו!" אמרה סבתא. היא כנראה רצתה לעודד אותי וגם את עצמה, וחשבה על אותו הדבר שאני חשבתי. רצנו ממקום למקום. היה לי חם. רציתי לשתות והכי רציתי הביתה. לא זוכר כלום מהפסטיגל. שמעתי מחיאות כפיים. ראיתי את סבתא ואודי מתחבקים ובוכים, וכשקמתי בבוקר שאלה אמא: "איזה שיר הכי אהבת?"

(כתבתלמיד)

סיפור זה הוא סיפור _____

נמקו _____